

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B**

DIREKTIVA SVETA 1999/13/ES

z dne 11. marca 1999

o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih

(EGT L 85, 29.3.1999, s. 1)

spremenjena z:

		Uradni list	
	št.	stran	datum
► M1 Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003
► M2 Direktiva 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004	L 143	87	30.4.2004

DIREKTIVA SVETA 1999/13/ES

z dne 11. marca 1999

o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 189c Pogodbe ⁽³⁾,

- (1) ker akcijski program Evropske skupnosti o okolju, ki so ga odobrili Svet in predstavniki vlad držav članic na sejah Sveta z resolucijami z dne 22. novembra 1973 ⁽⁴⁾, 17. maja 1977 ⁽⁵⁾, 7. februarja 1983 ⁽⁶⁾, 19. oktobra 1987 ⁽⁷⁾ in 1. februarja 1993 ⁽⁸⁾, poudarja pomembnost preprečevanja in zmanjševanja onesnaževanja zraka;
- (2) ker zlasti resolucija z dne 19. oktobra 1987 poudarja pomembnost osredotočenja ukrepanja Skupnosti med drugim na izvajanje ustreznih standardov, da se zagotovi visoka raven varstva zdravja ljudi in okolja;
- (3) ker so Evropska skupnost in njene države članice pogodbenice Protokola o nadzorovanju emisij hlapnih organskih spojin h Konvenciji o čezmejnem onesnaževanju zraka na velike razdalje iz leta 1979, da bi zmanjšale svoje čezmejne tokove hlapnih organskih spojin in tokove iz njih nastalih sekundarnih fotokemijskih oksidantov ter tako zavarovale zdravje ljudi in okolje pred škodljivimi učinki;
- (4) ker onesnaženje s hlapnimi organskimi spojinami v eni državi članici pogosto vpliva na zrak in vodo drugih držav članic; ker je skladno s členom 130r Pogodbe treba ukrepati na ravni Skupnosti;
- (5) ker zaradi značilnosti organskih topil njihova uporaba v nekaterih dejavnostih in obratih povečuje emisije organskih spojin v zrak, ki lahko škodujejo zdravju ljudi, in/ali prispeva k lokalnemu in čezmejnemu nastajanju fotokemijskih oksidantov v mejni plasti troposfere, ki poškodujejo naravne vire, izredno pomembne za okolje in gospodarstvo, ter v nekaterih okoliščinah izpostavljenosti škodljivo učinkuje na zdravje ljudi;
- (6) ker je pogosto pojavljanje visokih koncentracij troposferskega ozona v zadnjih letih sprožilo splošno skrb glede vpliva na zdravje ljudi in okolje;
- (7) ker je zatorej treba ukrepati preventivno, da se zavaruje zdravje ljudi in okolje pred posledicami posebno škodljivih emisij, nastalih pri uporabi organskih topil, ter da se državljanom zagotovi pravica do čistega in zdravega okolja;
- (8) ker se emisijam organskih spojin lahko izognemo ali jih zmanjšamo pri mnogih dejavnostih in v mnogih obratih, saj so potencialno manj škodljivi nadomestki že dostopni ali pa bodo dostopni

⁽¹⁾ UL C 99, 26.3.1997, str. 32.

⁽²⁾ UL C 287, 22.9.1997, str. 55.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 1998 (UL C 34, 2.2.1998, str. 75), Skupno stališče Sveta z dne 16. junija 1998 (UL C 248, 7.8.1998, str. 1) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. oktobra 1998 (UL C 341, 9.11.1998, str. 70).

⁽⁴⁾ UL C 112, 20.12.1973, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 139, 13.6.1977, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 46, 17.2.1983, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 328, 7.12.1987, str. 1.

⁽⁸⁾ UL C 138, 1.2.1993, str. 1.

▼B

- v naslednjih letih; ker naj bi se sprejeli drugi tehnični ukrepi za zmanjšanje emisij v okolje, kolikor je to ekonomsko in tehnično izvedljivo, če ni na voljo ustreznih nadomestkov;
- (9) ker naj bi se zmanjšale uporaba organskih topil in emisije organskih spojin, katerih učinki na zdravje ljudi so najresnejši, kolikor je to tehnično izvedljivo;
 - (10) ker naj bi se obrati in postopki, na katere se nanaša ta direktiva, vsaj registrirali, če ne potrebujejo dovoljenja skladno z zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo;
 - (11) ker naj bi se obstoječi obrati in dejavnosti, če je primerno, prilagodili, tako da v ustreznem času izpolnijo zahteve za nove obrate in dejavnosti; ker naj bi bil ta čas skladen s časovnim razporedom za uskladitev Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽¹⁾;
 - (12) ker morajo ustrezni deli obstoječih obratov, ki so bili znatno spremenjeni, glede znatno spremenjene opreme v načelu izpolnjevati standarde za nove obrate;
 - (13) ker se organska topila uporabljajo v mnogih raznovrstnih obratih in dejavnostih, tako da je treba poleg splošnih zahtev opredeliti tudi posebne zahteve in hkrati pragove za velikost obratov ali obseg dejavnosti, ki morajo biti skladni s to direktivo;
 - (14) ker visoka raven varstva okolja zahteva določanje in doseganje mejnih vrednosti emisij organskih spojin in ustreznih obratovalnih pogojev, skladno z načelom najboljših razpoložljivih postopkov, za nekatere obrate in dejavnosti, ki uporabljajo organska topila v Skupnosti;
 - (15) ker lahko države članice v nekaterih primerih oprostijo upravljavce upoštevanja mejnih vrednosti emisij, ker drugi ukrepi, kakršna je uporaba izdelkov ali postopkov z malo ali brez topil, zagotavljajo nadomestne načine doseganja enakovrednega zmanjšanja emisij;
 - (16) ker naj bi se primerno upoštevali ukrepi omejevanja emisij, sprejeti pred začetkom veljavnosti te direktive;
 - (17) ker se cilji te direktive lahko učinkoviteje dosežejo z nadomestnimi načini zmanjševanja kakor pa z uporabo enotnih mejnih vrednosti emisij; ker torej države članice lahko oprostijo obstoječe obrate upoštevanja mejnih vrednosti emisij, če izvajajo nacionalni načrt, s katerim bo, v časovnem obdobju za izvajanje te direktive, zmanjšanje emisij organskih spojin iz teh dejavnosti in obratov vsaj enakovredno;
 - (18) ker obstoječi obrati, na katere se nanaša Direktiva 96/61/ES in so vključeni v nacionalni načrt, nikakor ne smejo biti izvzeti iz določb omenjene direktive, vključno s členom 9(4) Direktive;
 - (19) ker se v mnogih primerih lahko majhnim in srednje velikim novim in obstoječim obratom dovoli, da upoštevajo manj stroge zahteve, zato da ohranijo svojo konkurenčnost;
 - (20) ker je za kemično čiščenje primeren prag nič ob upoštevanju nekaterih izjem;
 - (21) ker je treba spremljati emisije tudi z uporabo merilnih tehnik, da se ocenijo masne koncentracije ali količina onesnaževal, ki se smejo spuščati v okolje;
 - (22) ker naj bi upravljavci zmanjšali emisije organskih topil, tudi nezajete emisije, in emisije organskih spojin; ker je načrt ravnanja s topili pomembno orodje za to preverjanje; ker načrt ravnanja s topili še ni tako razvit, da bi se lahko uvedla metodologija Skupnosti, čeprav so smernice lahko že dane;
 - (23) ker morajo države članice določiti postopke in ukrepe, ki se izvedejo, ko so presežene emisijske omejitve;

⁽¹⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

▼B

- (24) ker naj bi Komisija in države članice sodelovale, da zagotovijo izmenjavo informacij o izvajanju te direktive in o napredku pri možnosti zamenjav,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen in področje uporabe

Namen te direktive je preprečiti ali zmanjšati neposredne in posredne učinke emisij hlapnih organskih spojin v okolje, predvsem v zrak, in možno tveganje za zdravje ljudi z ukrepi in postopki, ki se izvajajo pri dejavnostih iz Priloge I, če njihova poraba topil presega pragove iz Priloge IIA.

Člen 2

Definicije

Posamezni pojmi v tej direktivi imajo naslednji pomen:

1. *obrat* je nepremična tehnična enota, v kateri se izvaja ena ali več dejavnosti, ki sodijo na področje, opredeljeno v členu 1, in kakršne koli druge neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično vezane na dejavnosti, izvedene na lokaciji, in bi lahko vplivale na emisije;
2. *obstoječi obrat* je delujoči obrat ali, skladno z zakonodajo, ki je veljala pred uveljavitvijo te direktive, obrat, ki ima dovoljenje, ali je registriran, ali je po mnenju pristojnega organa predmet popolne vloge za dovoljenje, pod pogojem, da začne delovati najpozneje eno leto po datumu uveljavitve te direktive;
3. *majhen obrat* je obrat, ki sodi na spodnje območje pragov iz točk 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 ali 17 Priloge IIA ali pri katerem je poraba topil manj kakor 10 ton na leto pri drugih dejavnostih iz Priloge IIA;
4. *znatna sprememba*
 - pri obratih, ki sodijo na področje Direktive 96/61/ES, pomeni znatno spremembo, kakršna je opredeljena v omenjeni direktivi,
 - pri majhnih obratih pomeni spremembo nazivne zmogljivosti, ki povzroči več kakor 25 % povečanje emisij hlapnih organskih spojin. Znatna sprememba je tudi kakršna koli sprememba, ki bi po mnenju pristojnega organa lahko imela občuten škodljiv učinek na zdravje ljudi ali okolje,
 - pri vseh drugih obratih pomeni spremembo nazivne zmogljivosti, ki povzroči več kakor 10 % povečanje emisij hlapnih organskih spojin. Znatna sprememba je tudi kakršna koli sprememba, ki bi po mnenju pristojnega organa lahko imela občuten škodljiv učinek na zdravje ljudi ali okolje;
5. *pristojni organ* je organ ali organi ali telesa, ki so po zakonskih določbah držav članic odgovorni za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive;
6. *upravljavec* je katera koli fizična ali pravna oseba, ki upravlja ali nadzoruje obrat ali, če je to predvideno v državni zakonodaji, na katero je bilo preneseno pooblastilo za odločanje o tehničnem delovanju obrata;
7. *dovoljenje* je pisna odločba, s katero pristojni organ dovoli delovanje celega ali dela obrata;
8. *registracija* je postopek, določen v pravnem aktu, ki vključuje vsaj uradno obvestilo upravljavca pristojnemu organu, da namerava upravljati obrat ali izvajati dejavnost, ki sodi na področje te direktive;
9. *emisija* je kakršen koli izpust hlapnih organskih spojin iz obrata v okolje;

▼B

10. *nezajete emisije* so kakršne koli emisije hlapnih organskih spojin v zrak, tla ali vodo, ki niso zajete v odpadnih plinih, in, če ni drugače navedeno v Prilogi IIA, topila v katerih koli izdelkih. Vključujejo nezajete emisije v zunanje okolje skozi okna, vrata, zračnike in podobne odprtine;
11. *odpadni plini* so končni plinasti izpust, ki vsebuje hlapne organske spojine ali druga onesnaževala, iz dimnika ali naprave za zmanjševanje emisij v zrak. Volumenski pretok se izraža v m³/h pri normalnih pogojih;
12. *skupne emisije* so vsota nezajetih emisij in emisij v odpadnih plinih;
13. *mejna vrednost emisij* je masa hlapnih organskih spojin, izražena z določenimi posebnimi parametri, koncentracijo, odstotkom in/ali stopnjo emisije, izračunano pri normalnih pogojih N, ki v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena;
14. *snovi* so kateri koli kemični element in njegove spojine, kakršni se pojavljajo v naravi ali so industrijsko izdelani, v trdnem, tekočem ali plinastem stanju;
15. *pripravek* so zmesi ali raztopine, sestavljene iz dveh ali več snovi;
16. *organska spojina* je kakršna koli spojina, ki vsebuje vsaj ogljik in enega ali več od naslednjih elementov: vodik, kateri koli halogen, kisik, žveplo, fosfor, silicij ali dušik, razen ogljikovih oksidov ter anorganskih karbonatov in bikarbonatov;
17. *hlapna organska spojina* (HOS) je katera koli organska spojina s parnim tlakom 0,01 kPa ali več pri 293,15 K ali z ustrežno hlapnostjo pri določenih pogojih uporabe. Za namen te direktive se šteje, da je frakcija kreozota z večjim parnim tlakom pri 293,15 K hlapna organska spojina;
18. *organsko topilo* je katera koli HOS, ki se uporablja sama ali skupaj z drugimi snovmi, ne da bi se pri tem kemijsko spremenila, za raztapljanje surovin, izdelkov ali odpadnega materiala ali se uporablja kot čistilno sredstvo za raztapljanje nečistoč, kot sredstvo za raztapljanje, kot disperzni medij, kot sredstvo za uravnavanje viskoznosti ali površinske napetosti, kot plastifikator ali kot konzervans;
19. *halogenirano organsko topilo* je organsko topilo, ki vsebuje vsaj en atom broma, klora, fluora ali joda v molekuli;
20. *premazno sredstvo* je kateri koli pripravek, skupaj z vsemi organskimi topili ali pripravki, ki vsebujejo organska topila, potrebna za njegovo ustrezno uporabo, s katerim se doseže dekorativni, zaščitni ali kakšen drug funkcionalni učinek na površini;
21. *lepilo* je kateri koli pripravek, skupaj z vsemi organskimi topili ali pripravki, ki vsebujejo organska topila, potrebna za nje govo ustrezno uporabo, ki se uporablja za lepljenje posameznih delov izdelka;
22. *črnilo* je pripravek, skupaj z vsemi organskimi topili ali pripravki, ki vsebujejo organska topila, potrebna za njegovo ustrezno uporabo, ki se uporablja v tiskarstvu za odtiskovanje besedila ali slik na površino;
23. *lak* je prozorno premazno sredstvo;
24. *poraba* je celoten vnos organskih topil v obrat v koledarskem letu ali katerem koli drugem 12-mesečnem obdobju brez vseh HOS, ki se regenerirajo za ponovno uporabo;
25. *vnos* je količina organskih topil in njihova količina v pripravkih, ki se uporabljajo pri izvajanju dejavnosti, skupaj s topili, recikliranimi v obratu ali zunaj njega, in ki se štejejo vsakokrat, ko se uporabijo pri izvajanju dejavnosti;
26. *ponovna uporaba organskih topil* je uporaba organskih topil, regeneriranih v obratu za kakršne koli tehnične ali komercialne namene, skupaj z uporabo kot gorivo, vendar brez končne odstranitve takega regeneriranega organskega topila kot odpadka;
27. *masni pretok* je količina izpuščenih HOS v masnih enotah na uro;

▼B

28. *nazivna zmogljivost* je največji masni vnos organskih topil v obrat, izražen kot dnevno povprečje, če obrat deluje v razmerah normalnega obratovanja ob projektiranem obsegu proizvodnje;
29. *normalno obratovanje* so vsa obdobja delovanja obrata ali izvajanja dejavnosti, razen zagona in ustavitve ter vzdrževanja naprav;
30. *zaprti pogoji* so razmere, v katerih obrat deluje tako, da se HOS, sproščene pri dejavnosti, zbirajo in odvajajo nadzorovano skozi dimnik ali naprave za zmanjševanje emisij in torej niso povsem nezajete;
31. *normalni pogoji* so temperatura 273,15 K in tlak 101,3 kPa;
32. *24-urno povprečje* je aritmetična sredina vseh veljavnih odčitkov v 24-urnem obdobju normalnega obratovanja;
33. *zagon in ustavitev* so postopki, s katerimi se dejavnost, oprema ali rezervoar požene ali ustavi oziroma privede v prazni tek ali iz njega. Šteje se, da redno nihanje v delovanju niso zagoni in ustavitve.

Člen 3

Obveznosti za nove obrate

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo:

1. skladnost vseh novih obratov s členi 5, 8 in 9;
2. registracijo ali pridobitev dovoljenja za vse nove obrate, ki niso zajeti z Direktivo 96/61/ES, preden začnejo obratovati.

Člen 4

Obveznosti za obstoječe obrate

Brez poseganja v Direktivo 96/61/ES države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev:

1. da so obstoječi obrati skladni s členi 5, 8 in 9 najpozneje do 31. oktobra 2007;
2. da se obstoječi obrati registrirajo ali pridobijo dovoljenje najpozneje do 31. oktobra 2007;
3. da obrati, ki bodo dobili dovoljenje ali se bodo registrirali in uporabljajo program zmanjševanja emisij iz Priloge IIB, o tem uradno obvestijo pristojne organe najpozneje do 31. oktobra 2005;
4. da se:
 - kadar se obrat znatno spremeni, ali
 - kadar je obrat po znatni spremembi prvič vključen v področje te direktive,

del obrata, ki se znatno spremeni, obravnava kot nov obrat ali kot obstoječ obrat pod pogojem, da skupne emisije celega obrata ne presegajo emisij, ki bi nastale, če bi se znatno spremenjeni del obravnaval kot nov obrat.

Člen 5

Zahteve

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, ali z določanjem pogojev za dovoljenje ali s splošnimi obvezujočimi predpisi, da zagotovijo ravnanje skladno z odstavki 2 do 12.
2. Vsi obrati upoštevajo:
 - (a) mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih in vrednosti nezajetih emisij ali mejne vrednosti skupnih emisij in druge zahteve, določene v Prilogi IIA;
 - ali
 - (b) zahteve programa zmanjševanja emisij, določenega v Prilogi IIB.
3. (a) Države članice pri obratih uporabljajo vrednosti nezajetih emisij kot mejne vrednosti emisij za nezajete emisije. Vendar če se pristojnemu organu prepričljivo dokaže, da ta vrednost za posa-

▼B

mezen obrat ni tehnično in ekonomsko sprejemljiva, pristojni organ lahko za tak posamezen obrat naredi izjemo pod pogojem, da se ne pričakuje večje tveganje za zdravje ljudi ali okolje. Upravljavalec mora za vsako izjemo prepričljivo dokazati pristojnemu organu, da se uporablja najboljši razpoložljivi postopek;

- (b) dejavnosti, ki jih ni mogoče izvajati v zaprtih pogojih, se lahko izvamejo iz mejnih vrednosti emisij iz Priloge IIA, če je ta možnost izrecno navedena v tej prilogi. V tem primeru se uporabi program zmanjševanja emisij iz Priloge IIB, razen če se pristojnemu organu prepričljivo dokaže, da ta možnost ni tehnično in ekonomsko izvedljiva. Pri tem mora upravljavalec prepričljivo dokazati pristojnemu organu, da se uporablja najboljši razpoložljivi postopek.

Države članice poročajo Komisiji o odstopanju v zvezi s točkama (a) in (b) skladno s členom 11.

4. Pri obratih, ki ne uporabljajo programa zmanjševanja emisij, vse naprave za zmanjševanje emisij, nameščene po datumu uveljavitve te direktive, izpolnjujejo vse zahteve Priloge IIA.

5. Obrati, v katerih se izvajata dve ali več dejavnosti, pri čemer vsaka presega pragove iz Priloge IIA:

- (a) glede snovi, določenih v odstavkih 6, 7 in 8, izpolnjujejo zahteve teh odstavkov za vsako dejavnost posebej;
- (b) glede vseh drugih snovi:
- (i) izpolnjujejo zahteve odstavka 2 za vsako dejavnost posebej; ali
- (ii) njihove skupne emisije ne presegajo emisij, ki bi nastale, če bi se uporabljala točka (i).

6. Snovi ali pripravki, za katere so predpisani stavki R45, R46, R49, R60 in R61 ali morajo biti označeni s temi stavki zaradi deleža HOS in ki so skladno z Direktivo 67/548/EGS ⁽¹⁾ uvrščeni med kancerogene ali mutagene snovi ali za razmnoževanje strupene snovi, se v najkrajšem možnem času nadomestijo z manj škodljivimi snovmi ali pripravki, kolikor je to mogoče in ob upoštevanju smernic iz člena 7(1).

7. Pri izpustih HOS iz odstavka 6 se upošteva mejna vrednost emisij 2 mg/Nm³, če je masni pretok vsote spojin, zaradi katerih so potrebne oznake iz odstavka 6, večji ali enak 10 g/h. Mejna vrednost emisij se nanaša na vsoto mas posameznih spojin.

8. Pri izpustih halogeniranih HOS, za katere je predpisan stavek R40, se upošteva mejna vrednost emisij 20 mg/Nm³, če je masni pretok vsote spojin, zaradi katerih je potrebna oznaka R40, večji ali enak 100 g/h. Mejna vrednost emisij se nanaša na vsoto mas posameznih spojin.

Izpuščanje HOS iz odstavkov 6 in 8 se nadzira kot emisije iz obrata v zaprtih pogojih, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, da se zavaruje zdravje ljudi in okolje.

9. Izpusti tistih HOS, za katere je predpisan eden od stavkov R iz odstavkov 6 in 8 ali ki morajo biti označene s takim stavkom po začetku veljavnosti te direktive, morajo biti skladni z mejnimi vrednostmi emisij iz odstavka 7 oziroma 8 v najkrajšem možnem času.

10. Sprejmejo se vsi ustrezni varnostni ukrepi, da se čim bolj zmanjšajo emisije med zagonom in ustavitvijo.

11. Obstoječim obratom, v katerih delujejo obstoječe naprave za zmanjševanje emisij in ki upoštevajo naslednje mejne vrednosti emisij:

- 50 mg C/Nm³ pri sežigu,
- 150 mg C/Nm³ pri kakršnih koli drugih napravah za zmanjševanje emisij,

(1) UL 196, 16.8.1967, str. 1. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 98/98/ES (UL L 355, 30.12.1998, str. 1).

▼B

ni treba upoštevati mejnih vrednosti emisij odpadnih plinov iz tabele v Prilogi IIA v obdobju 12 let po datumu iz člena 15 pod pogojem, da skupne emisije celega obrata ne presegaajo emisij, ki bi nastale, če bi se upoštevale vse zahteve iz tabele.

12. Niti program zmanjševanja emisij, niti uporaba odstavka 11, niti člen 6 ne omogoča obratom, ki izpuščajo snovi, določene v odstavkih 6, 7 in 8, da opustijo izpolnjevanje zahtev teh odstavkov.

13. Če se skladno z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93 ⁽¹⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 1488/94 ⁽²⁾ ali Direktivo Sveta 67/548/EGS in Direktivo Komisije 93/67/EGS ⁽³⁾ oceni tveganje katerih koli snovi, zaradi katerih je potrebna oznaka R40, R60 ali R61 in ki jih nadzoruje ta direktiva, Komisija preuči zaključke ocene tveganja in po potrebi sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 6

Nacionalni načrti

1. Brez poseganja v Direktivo 96/61/ES lahko države članice pripravijo in izvedejo nacionalne načrte za zmanjševanje emisij iz dejavnosti in industrijskih obratov iz člena 1, razen dejavnosti 4 in 11 iz Priloge IIA. Nobena druga dejavnost se z nacionalnim načrtom ne sme izvzeti s področja te direktive. Z izvedbo načrtov se letne emisije HOS iz obstoječih obratov, zajetih s to direktivo, zmanjšajo za vsaj enako količino in v enakem času, kakor če bi se upoštevale mejne vrednosti emisij iz člena 5(2) in (3) in Priloge II v obdobju veljavnosti nacionalnega načrta. Nacionalni načrt, če je potrebno prilagojen zadnjemu stanju, se ponovno predloži Komisiji vsaka tri leta.

Država članica, ki pripravi in izvede nacionalne načrte, lahko oprosti obstoječe obrate upoštevanja mejnih vrednosti emisij, določenih v členu 5(2) in (3) ter Prilogi II. Nacionalni načrt nikakor ne sme oprostiti obstoječi obrat izpolnjevanja določb Direktive 96/61/ES.

2. Nacionalni načrt vključuje seznam ukrepov, ki so bili ali bodo sprejeti, da se doseže cilj, določen v odstavku 1, vključno s podrobnostmi predlaganega mehanizma za spremljanje načrta. Vključuje tudi zavezujoče začasne cilje zmanjševanja, s katerimi se lahko meri napredek pri doseganju cilja. Načrt je združljiv z ustrežno veljavno zakonodajo Skupnosti, vključno z ustreznimi določbami te direktive, in vključuje:

- določitev ene ali več dejavnosti, za katere se uporablja načrt,
- zmanjšanje emisij, ki ga morajo doseči te dejavnosti in ki ustreza zmanjšanju, doseženemu, če bi se upoštevale mejne vrednosti emisij iz odstavka 1,
- število obratov, na katere vpliva načrt, ter njihove skupne emisije in skupne emisije vsake dejavnosti.

Načrt vključuje tudi popoln opis vrste instrumentov, s katerimi se bodo zahteve dosegle, dokaz, da se bodo ti instrumenti lahko uresničevali, in podrobnosti o načinih prikazovanja skladnosti z načrtom.

3. Država članica predloži načrt Komisiji. Spremljati ga mora zadostna dodatna dokumentacija v dokaz, da bo cilj iz odstavka 1 dosežen, vključno s kakršno koli dokumentacijo, ki jo posebej zahteva Komisija. Obstoječi obrati, ki se znatno spremenijo, ostanejo vključeni v nacionalni načrt pod pogojem, da so bili del tega načrta, preden so se znatno spremenili.

4. Država članica imenuje nacionalni organ za zbiranje in vrednotenje informacij, ki jih zahteva odstavek 3, in za izvajanje nacionalnega načrta.

5. (a) Komisija obvesti odbor iz člena 13 o merilih za ocenjevanje nacionalnih načrtov najpozneje v enem letu po začetku veljavnosti te direktive.

⁽¹⁾ UL L 84, 5.4.1993, str. 1.

⁽²⁾ UL L 161, 29.6.1994, str. 3.

⁽³⁾ UL L 227, 8.9.1993, str. 9.

▼B

- (b) Če Komisija po presoji načrta, ponovno predloženega načrta ali poročil o napredku, ki jih skladno s členom 11 predloži država članica, ni prepričana, da bodo cilji načrta v predpisanem obdobju uresničeni, obvesti državo članico in odbor iz člena 13 o svojem mnenju in razlogih zanj. To stori v šestih mesecih od prejema načrta ali poročila. Država članica nato v treh mesecih uradno obvesti Komisijo o ukrepih za izboljšanje stanja, ki jih bo izvedla, da zagotovi uresničitev ciljev, in o tem obvesti odbor.
6. Če Komisija v šestih mesecih od uradnega obvestila o ukrepih za izboljšanje stanja sklene, da ti ukrepi ne zadostujejo za uresničitev ciljev načrta v predpisanem obdobju, je država članica dolžna izpolniti zahteve člena 5(2) in (3) ter Priloge II v obdobju, določenem v tej direktivi za obstoječe obrate. Komisija o svojem sklepu obvesti odbor iz člena 13.

*Člen 7***Nadomestitev**

1. Komisija zagotovi, da se med državami članicami in obravnavanimi dejavnostmi izmenjujejo informacije o uporabi organskih snovi in njihovih možnih nadomestkih. Preudari:
- primernost za uporabo,
 - možne učinke na zdravje ljudi in zlasti poklicno izpostavljenost,
 - možne učinke na okolje in
 - ekonomske posledice, zlasti stroške, in izrabi možnosti, ki so na voljo,
- da zagotovi smernice o uporabi snovi in postopkov z najmanjšim možnim učinkom na zrak, vodo, tla, ekosisteme in zdravje ljudi. Po izmenjavi informacij Komisija objavi smernice za vsako dejavnost.
2. Države članice zagotovijo, da se smernice iz odstavka 1 upoštevajo pri izdajanju dovoljenj in oblikovanju splošnih zavezujočih predpisov.

*Člen 8***Spremljanje stanja**

1. Države članice obvežejo upravljavca obrata, zajetega s to direktivo, da pristojnemu organu enkrat na leto ali na zahtevo sporoči podatke, ki pristojnemu organu omogočijo, da preveri skladnost s to direktivo.
2. Države članice zagotovijo, da se stalno spremlja skladnost vodov, na katere so priključene naprave za zmanjševanje emisij in ki na zadnjem izpustu oddajajo več kakor povprečno 10 kg/h skupnega organskega ogljika.
3. V drugih primerih države članice zagotovijo, da se izvaja trajno ali občasno merjenje. Pri občasnem merjenju se vsakokrat izvedejo vsaj tri meritve.
4. Merjenje ni potrebno, če za usklajenost s to direktivo ni potrebna naprava za zmanjševanje končnih emisij.
5. Komisija organizira izmenjavo informacij o uporabi načrtov ravnanja s topili v državah članicah, ki temeljijo na podatkih za izvajanje te direktive, v treh letih po datumu iz člena 15.

*Člen 9***Usklajenost z mejnimi vrednostmi emisij**

1. Pristojnemu organu se prepričljivo dokaže usklajenost:
- z mejnimi vrednostmi emisij v odpadnih plinih, vrednostmi nezajetih emisij in mejnimi vrednostmi skupnih emisij,
 - z zahtevami programa zmanjševanja emisij iz Priloge IIB,
 - z določbami člena 5(3).

▼B

Priloga III daje smernice o načrtih ravnanja s topili, ki so namenjeni dokazovanju usklajenosti s temi parametri.

Odpadnim plinom se lahko za hlajenje ali redčenje doda plin, če je to tehnično upravičeno, vendar se prostornina dodanega plina ne upošteva pri določanju masne koncentracije onesnaževala v odpadnih plinih.

2. Po znatni spremembi se usklajenost ponovno preveri.
3. Pri trajnih meritvah se šteje, da so mejne vrednosti emisij upoštevane, če:
 - (a) nobeno 24-urno povprečje pri normalnem obratovanju ne presega mejnih vrednosti emisij in
 - (b) nobeno enourno povprečje ne presega mejnih vrednosti emisij za več kakor 1,5-krat.
4. Pri občasnih meritvah se šteje, da so mejne vrednosti emisij upoštevane, če pri enem merjenju:
 - (a) povprečje vseh odčitkov ne presega mejnih vrednosti emisij in
 - (b) nobeno enourno povprečje ne presega mejne vrednosti emisije za več kakor 1,5-krat.
5. Skladnost z določbami člena 5(7) in (8) se preveri na podlagi vsote masnih koncentracij posameznih obravnavanih hlapnih organskih spojin. V vseh drugih primerih se skladnost preveri na podlagi skupne mase izpuščenega organskega ogljika, če v Prilogi IIA ni določeno drugače.

Člen 10

Neskladnost

Če se ugotovi, da zahteve te direktive niso izpolnjene, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev:

- (a) da upravljavec obvesti pristojni organ in sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da se skladnost v najkrajšem možnem času ponovno vzpostavi;
- (b) da se dejavnost prekine, če neskladnost povzroča neposredno nevarnost za zdravje ljudi in če skladnost ni ponovno vzpostavljena pod pogoji iz točke (a).

Člen 11

Informacijski sistemi in poročanje

1. Države članice vsaka tri leta posredujejo Komisiji informacije o izvajanju te direktive v obliki poročila. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo pripravi Komisija skladno s postopkom, določenim v členu 6 Direktive 91/692/EGS ⁽¹⁾. Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam šest mesecev pred začetkom obdobja, ki ga zajema poročilo. Slednje se pošlje Komisiji v devetih mesecih po koncu triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu. V istem času, ko države članice posredujejo poročila Komisiji, jih tudi objavijo, ob upoštevanju omejitev iz člena 3(2) in (3) Direktive 90/313/EGS ⁽²⁾. Prvo poročilo zajema obdobje prvih treh let po datumu iz člena 15.

2. Informacije, predložene skladno z odstavkom 1, vključujejo predvsem dovolj reprezentativnih podatkov v dokaz, da so zahteve iz člena 5 in, če je potrebno, iz člena 6 izpolnjene.

3. Komisija pripravi poročilo o izvajanju te direktive na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo države članice, najpozneje v petih letih po tem, ko ji države članice predložijo prva poročila. Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj s predlogi, če so potrebni.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

⁽²⁾ UL L 158, 23.6.1990, str. 56.

▼**B***Člen 12***Dostop javnosti do informacij**

1. Brez poseganja v Direktivo 90/313/EGS države članice sprejmejo potrebne ukrepe zazagotovitev, da so vsaj vloge za dovoljenje za nove obrate ali za znatne spremembe obratov, ki potrebujejo dovoljenje skladno z Direktivo 96/61/ES, primeren čas dostopne javnosti, tako da ta lahko izrazi svoje mnenje, preden se pristojni organ odloči. Brez poseganja v Direktivo 96/61/ES informacij, namenjenih javnosti, ni treba preoblikovati.

Tudi odločba pristojnega organa, ki vključuje vsaj kopijo dovoljenja, ter vse nadaljnje dopolnitve in popravki morajo biti dostopni javnosti.

Splošni obvezujoči predpisi, ki se uporabljajo za obrate, ter seznam registriranih dejavnosti in dejavnosti z dovoljenjem so dostopni javnosti.

2. Rezultati spremljanja emisij, ki jih zahtevajo pogoji za dovoljenje ali registracijo iz členov 8 in 9 ter jih hrani pristojni organ, morajo biti dostopni javnosti.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata ob upoštevanju omejitev, ki se nanašajo na razloge iz člena 3(2) in (3) Direktive 90/313/EGS, zaradi katerih lahko javni organ odkloni dajanje informacij, vključno z zaupnostjo poslovnih in industrijskih podatkov.

▼**M1***Člen 13*

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES ⁽¹⁾, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

▼**B***Člen 14***Kazni**

Države članice predpišejo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo potrebne ukrepe za njihovo izvajanje. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno sporočijo te predpise Komisiji najpozneje do datuma iz člena 15. Čim prej ji uradno sporočijo tudi vse naknadne spremembe teh predpisov.

*Člen 15***Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. aprila 2001. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila glavnih nacionalnih predpisov, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 16***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23).

▼**B**

Člen 17

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

PRILOGA I

PODROČJE DEJAVNOSTI

Ta priloga vsebuje vrste dejavnosti iz člena 1. Na področje te direktive sodijo dejavnosti iz te priloge, če presegajo pragove, navedene v Prilogi IIA. Pri vsaki dejavnosti je vključeno čiščenje opreme. Če ni določeno drugače, čiščenje izdelkov ni vključeno.

Nanašanje lepil

- Kakršna koli dejavnost, pri kateri se na površino nanaša lepilo, razen nanašanja lepila in laminacije v tiskarstvu.

Površinska zaščita

- Kakršna koli dejavnost, pri kateri se nanaša eno ali več zveznih prekrivnih plasti na:
 - naslednja vozila:
 - nove avtomobile, opredeljene kot vozila kategorije M1 v Direktivi 70/156/EGS ⁽¹⁾ in kategorije N1, če se površinsko zaščitijo v istem obratu kakor vozila M1,
 - kabine tovornjakov, opredeljene kot prostor za voznika, in vsa povezana ohišja za tehnično opremo vozil kategorij N2 in N3 v Direktivi 70/156/EGS,
 - poltovorni dostavni avtomobili in tovornjaki, opredeljeni kot vozila kategorij N1, N2 in N3 v Direktivi 70/156/EGS, vendar brez kabin tovornjakov,
 - avtobusi, opredeljeni kot vozila kategorij M2 in M3 v Direktivi 70/156/EGS,
 - prikolice, opredeljene v kategorijah O1, O2, O3 in O4 v Direktivi 70/156/EGS,
 - kovinske in plastične površine, skupaj s površinami letal, ladij, vlakov itn.,
 - lesene površine,
 - površine tekstilij, tkanin, folij in papirja,
 - usnje.

Ne vključuje površinske zaščite podlage s kovinskimi prevlekami z elektroforetskimi postopki in obrizgavanjem s kemikalijami. Če površinska zaščita vključuje fazo, v kateri se isti predmet tiska s kakršno koli tehniko, se šteje, da je tiskarska faza del površinske zaščite. Tiskanje, ki se izvaja kot ločena dejavnost, ni vključeno, vendar je lahko zajeto v to direktivo, če ta dejavnost sodi na njeno področje.

Površinska zaščita kovinskih kolobarjev

- Kakršna koli dejavnost, pri kateri se navito jeklo, nerjaveče jeklo, prevlečeno jeklo, bakrove zlitine ali aluminijasti trakovi prevlečejo z zaščitnim filmom ali laminatom v neprekinjenem postopku.

Kemično čiščenje

- Kakršna koli industrijska ali poslovna dejavnost, pri kateri se v obratu uporabljajo HOS za čiščenje oblačil, pohištva in podobnih izdelkov široke porabe, razen ročnega odstranjevanja madežev v tekstilni in oblačilni industriji.

Proizvodnja obutve

- Kakršna koli proizvodnja obutve ali njenih delov.

Proizvodnja premaznih sredstev, lakov, črnila in lepila

- Proizvodnja zgoraj navedenih končnih izdelkov in polizdelkov, če se izdelujejo na isti lokaciji, z mešanjem pigmentov, smole in lepila z organskimi topili ali drugimi osnovami, skupaj z dispergiranjem in preddispergiranjem, uravnavanjem viskoznosti in odtenka ter polnjenjem končnega izdelka v posode.

⁽¹⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 97/27/ES (UL L 233, 25.8.1997, str. 1).

▼ B*Proizvodnja farmacevtskih izdelkov*

- Kemična sinteza, fermentacija, ekstrakcija, formulacija in dodelava farmacevtskih izdelkov in proizvodnja polizdelkov, če poteka na isti lokaciji.

Tiskanje

- Kakršna koli reprodukcija besedila in/ali slik, pri kateri se črnilo prenese na kakršno koli površino z uporabo nosilca slike. Vključuje povezano lakiranje, premazovanje in laminiranje. Vendar pa direktiva velja le za naslednje podstopke:
 - *fleksotisk* — tiskanje, pri katerem se uporablja nosilec slike iz gume ali elastičnih fotopolimerov, na katerem so tiskovne površine nad netiskovnimi, in tekoče črnilo, ki se suši z izhlapevanjem,
 - *rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem* — rotacijsko tiskanje, pri katerem se uporablja nosilec slike s tiskovno in netiskovno površino v isti ravnini, pri čemer rotacijsko pomeni, da se material, ki bo natisnjen, podaja v stroj s svitka in ne v posameznih polah. Netiskovna površina se obdela tako, da privlači vodo in odbija črnilo. Tiskovna površina se obdela tako, da sprejema črnilo in ga prenaša na površino, ki se tiska. Izhlapevanje poteka v peči, v kateri se natisnjeni material segreva z vročim zrakom,
 - *laminiranje, povezano s tiskanjem* — lepljenje dveh ali več gibkih vrst materiala pri izdelovanju laminatov,
 - *rotacijski globoki tisk* (bakrotisk) za publikacije— rotacijsko tiskanje, ki se uporablja za tiskanje papirja za revije, brošure, kataloge ali podobne izdelke z uporabo črnila na osnovi toluena,
 - *globoki tisk* — tiskanje, pri katerem se uporablja valjasti nosilec slike s tiskovno površino pod netiskovno površino in tekoče črnilo, ki se suši z izhlapevanjem. Vdolbine se polnijo s črnilom; odvečno črnilo se z netiskovnih površin očisti, preden površina, ki se tiska, pride v stik z valjem in dvigne črnilo iz vdolbin,
 - *rotacijski sitotisk* — rotacijsko tiskanje, pri katerem se črnilo nanaša na površino, ki se tiska, tako da se potiska skozi porozen nosilec slike z odprto tiskovno površino in zatesnjeno netiskovno površino, in pri katerem se uporablja tekoče črnilo, ki se suši le z izhlapevanjem. Rotacijsko pomeni, da se material, ki bo natisnjen, podaja v stroj s svitka in ne v posameznih polah,
 - *lakiranje* — dejavnost, pri kateri se na gibljiv material nanaša lak ali lepilo za poznejšo zatesnitev embalaže.

Predelava kavčuka

- Kakršno koli mešanje kavčukovih zmesi v mikserjih in dvovaljčnikih, blendiranje, kalandriranje, ekstrudiranje in vulkaniziranje naravnega in sintetičnega kavčuka ter pomožni postopki za pretvorbo kavčukovih zmesi v končni izdelek.

Čiščenje površin

- Kakršna koli dejavnost razen kemičnega čiščenja, pri kateri se uporabljajo organska topila za odstranjevanje nečistoč s površine materiala skupaj z razmaščevanjem. Če je čiščenje sestavljeno iz več faz pred kakršno koli drugo dejavnostjo ali po njej, se šteje, da gre za eno čiščenje površin. Ta dejavnost se ne nanaša na čiščenje opreme, ampak površine izdelkov.

Ekstrahiranje rastlinskega olja in živalske maščobe ter rafiniranje rastlinskega olja

- Kakršno koli ekstrahiranje rastlinskega olja iz semen in drugih delov rastlin, predelovanje suhih ostankov za proizvodnjo živalske krme, čiščenje masti in rastlinskega olja, pridobljenega iz semen in delov rastlin in/ali živali.

Ličenje vozil

- Kakršna koli površinska zaščita in z njo povezano razmaščevanje pri industrijskih ali poslovnih dejavnostih:

▼ M2**▼ B**

- prvo lakiranje cestnih vozil, kot so opredeljena v Direktivi 70/156/EGS, ali njihovih delov z materialom za končno obdelavo, če poteka ločeno od izvorne proizvodne linijeali

▼**B**

— lakiranje prikolic (vključno s polprikolicami) (kategorija O).

Površinska zaščita žičnih navitij

— Kakršna koli površinska zaščita kovinskih prevodnikov, ki se uporabljajo za navijanje tuljav v transformatorjih in motorjih itn.

Impregnacija lesa

— Kakršna koli impregnacija lesa z zaščitnimi sredstvi.

Proizvodnja lesnih in plastičnih laminatov

— Kakršno koli lepljenje lesa in/ali plastike za izdelavo laminatov.

I. PRAGOVI IN MEJNE VREDNOSTI EMISIJ

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Delež nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Novo	Obstoječe	Novo	Obstoječe	
1	Rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem (> 15)	15–25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				(¹) Ostanki topila v končnih izdelkih se ne štejejo kot del nezajetih emisij.
2	Rotacijski globoki tisk (bakrotisk) za publikacije (> 25)		75	10	15			
3	Druge enote za globoki tisk, fleksotisk, rotacijski sitotisk, laminiranje ali lakiranje (> 15) rotacijski sitotisk na tekstilije/lepenko (> 30)	15–25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				(¹) Prag za rotacijski sitotisk na tekstilije in lepenko.
4	Čiščenje površin ⁽¹⁾ (>1)	1–5 > 5	20 ⁽²⁾ 20 ⁽²⁾	15 10				(¹) Uporaba spojin, določenih v členu 5(6) in (8). (²) Mejna vrednost se nanaša na maso spojin v mg/Nm ³ in ne na skupni ogljik.
5	Drugo čiščenje površin (> 2)	2–10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				(¹) Za obrate, ki pristojnemu organu dokažejo, da povprečni delež organskih topil v vseh uporabljenih čistilnih sredstvih ne presega 30 % v teži, se te vrednosti ne uporabljajo.
6	Površinska zaščita vozil (< 15) in ličenje vozil	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				(¹) Skladnost po členu 9 ⁽³⁾ naj bi se dokazovala na podlagi 15-minutnih povprečnih meritev.
7	Površinska zaščita kovinskih kolobarjev (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			(¹) Za obrate, ki uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij 150.

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Delež nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Novo	Obstoječe	Novo	Obstoječe	
8	Druga površinska zaščita, skupaj s premazovanjem kovin, plastike, tekstilij ⁽⁵⁾ , tkanin, folij in papirja (> 5)	5–15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾	25				<p>(1) Mejna vrednost emisij se uporablja za nanašanje premaznega sredstva in sušenje v zaprtih pogojih.</p> <p>(2) Prva mejna vrednost emisij se uporablja za sušenje, druga pa za nanašanje premaznega sredstva.</p> <p>(3) Pri obratih za barvanje in impregnacijo, ki uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij, ki se uporabljajo za nanašanje premaznega sredstva in sušenje skupaj, enaka 150.</p> <p>(4) Teh vrednosti ni treba uporabljati za postopke, ki jih ni mogoče izvajati v zaprtih pogojih (denimo ladjedelnštvo in barvanje letal), skladno s členom 5 ⁽³⁾(b).</p> <p>(5) Rotacijski sitotisk na tekstilije je vključen v dejavnost št. 3.</p>
		> 15	50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	20 ⁽⁴⁾				
9	Površinska zaščita žičnih navitij (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾	<p>(1) Se uporablja za obrate, v katerih je povprečni premer žice ≤ 0,1 mm.</p> <p>(2) Se uporablja za vse druge obrate.</p>	
10	Površinska zaščita lesenih površin (> 15)	15–25	100 ⁽¹⁾	25				<p>(1) Mejna vrednost emisij se uporablja za nanašanje premaznega sredstva in sušenje v zaprtih pogojih.</p> <p>(2) Prva mejna vrednost emisij se uporablja za sušenje, druga pa za nanašanje premaznega sredstva.</p>
		> 25	50/75 ⁽²⁾	20				
11	Kemično čiščenje					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	<p>(1) Izraženo kot masa izpuščenega topila na kilogram očiščenega in posušenega izdelka.</p> <p>(2) Mejna vrednost emisij v členu 5(8) se ne uporablja za to dejavnost.</p> <p>(3) Naslednja izjema se nanaša le na Grčijo: mejna vrednost skupne emisije se 12 let po uveljavitvi te direktive ne</p>	

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Delež nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Nove	Obstoječe	Nove	Obstoječe	
								uporablja za obstoječe obrate na odročnih območjih in/ali otokih z največ 2 000 stalnimi prebivalci, kjer uporaba napredne tehnologije in opreme ni ekonomična.
12	Impregnacija lesa (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Se ne uporablja za impregnacijo s kreozotom.
13	Površinska zaščita usnja (> 10)	10–25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Mejne vrednosti emisij so izražene v gramih izpuščenega topila na m ² izdelka. ⁽¹⁾ Pri površinski zaščiti usnja v pohištveni industriji in posebnih usnjenih izdelkov široke porabe, kakršni so torbe, pasovi, denarnice itn.
14	Proizvodnja obutve (> 5)					25 g na par		Mejne vrednosti skupnih emisij so izražene v gramih izpuščenega topila na par dokončane obutve.
15	Proizvodnja lesnih in plastičnih laminatov (> 5)					30 g/m ²		
16	Nanašanje lepil (> 5)	5–15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Če se uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij v odpadnih plinih enaka 150.
17	Proizvodnja premaznih sredstev, lakov, barv in lepil (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % vnosa topil 3 % vnosa topil		Vrednost nezajetih emisij ne vključuje topil, ki se prodajo kot del premaznih sredstev v zatesnjenih posodah.
18	Predelava kavčuka (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % vnosa topil		⁽¹⁾ Če se uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij v odpadnih plinih enaka 150. ⁽²⁾ Vrednost nezajetih emisij ne vključuje topil, ki se prodajo kot del izdelkov ali pripravkov v zatesnjenih posodah.

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Delež nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Nove	Obstoječe	Nove	Obstoječe	
19	Ekstrahiranje rastlinskega olja in živalske maščobe ter rafiniranje rastlinskega olja (> 10)					<p>Živalska maščoba: 1,5 kg/tono</p> <p>Ricinus: 3 kg/tono</p> <p>Repično seme: 1 kg/tono</p> <p>Sončnično seme: 1 kg/tono</p> <p>Soja (normalni zdrob): 0,8 kg/tono</p> <p>Soja (beli kosmiči): 1,2 kg/tono</p> <p>Druga semena in deli rastlin: 3 kg/tono⁽¹⁾ 1,5 kg/tono⁽²⁾ 4 kg/tono⁽³⁾</p>		<p>⁽¹⁾ Mejne vrednosti skupnih emisij za obrate, ki predelujejo posamezne serije semen in drugih delov rastlin, naj bi določil pristojni organ za vsak primer posebej z uporabo najboljših razpoložljivih postopkov.</p> <p>⁽²⁾ Se uporablja za vse postopke delovanja, razen odstranjevanje smole (odstranjevanje smole iz olja).</p> <p>⁽³⁾ Se uporablja za odstranjevanje smole.</p>
20	Proizvodnja farmacevtskih izdelkov (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % vnosa topil	15 % vnosa topil	<p>⁽¹⁾ Če se uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij v odpadnih plinih enaka 150.</p> <p>⁽²⁾ Vrednost nezajetih emisij ne vključuje topil, ki se prodajo kot del izdelkov ali pripravkov v zatesnjenih posodah.</p>

II. POVRŠINSKA ZAŠČITA VOZIL

Mejne vrednosti skupnih emisij so izražene v gramih izpuščenega topila glede na površino izdelka v m² in v kilogramih izpuščenega topila glede na karoserijo.

Površina katerega koli izdelka iz spodnje tabele je opredeljena kot:

— površina, izračunana iz celotne površine elektroforeznega nanosa, in površine vseh delov, ki se lahko dodajo v nadaljnjih fazah površinske zaščite in se prekritjejo z istimi premaznimi sredstvi kakor omenjeni izdelek, ali skupna površina izdelka, prekritega v obratu.

Površina elektroforeznega nanosa se izračuna po enačbi:

$$\frac{2 \times \text{skupna teža školjke izdelka}}{\text{povprečna debelina pločevine} \times \text{gostota pločevine}}$$

Ta metoda se uporablja tudi za druge površinsko zaščitene dele iz pločevine.

Za izračunavanje površine drugih dodanih delov ali celotne površine, lakirane v obratu, se uporabljajo računalniško podprto oblikovanje in druge enakovredne metode.

Mejna vrednost skupne emisije iz spodnje tabele se nanaša na vse faze procesa, izvedenega v istem obratu, in vključuje elektroforezni nanos ali kakršen koli drug nanos, vosek in polirno sredstvo ter topilo, uporabljeno pri čiščenju opreme, skupaj z lakirnimi kabinami in drugo pritrjeno opremo v obratovalnem času in zunaj njega. Mejna vrednost skupnih emisij je izražena kot vsota mas organskih spojin na m² celotne površine lakiranega izdelka in kot vsota mas organskih spojin na karoserijo.

Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag proizvodnje (se nanaša na letno proizvodnjo lakiranih izdelkov)	Mejna vrednost skupne emisije	
		Novo	Obstoječe
Lakiranje novih avtomobilov (> 15)	> 5 000	45 g/m ² ali 1,3 kg/karoserijo + 33 g/m ²	60 g/m ² ali 1,9 kg/karoserijo + 41 g/m ²
	≤ 5 000 izvedba monocoque ali > 3 500 šasijska izvedba	90 g/m ² ali 1,5 kg/karoserijo + 70 g/m ²	90 g/m ² ali 1,5 kg/karoserijo + 70 g/m ²
		Mejna vrednost skupne emisije (g/m ²)	
Lakiranje novih kabin tovornjakov (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Lakiranje novih poltovornih dostavnih avtomobilov in tovornjakov (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Lakiranje novih avtobusov (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

Obrati za lakiranje vozil, v katerih je poraba topil manjša od pragov iz zgornje tabele, izpolnjujejo zahteve za končno obdelavo vozil iz Priloge IIA.

PRILOGA IIB

PROGRAM ZMANJŠEVANJA EMISIJ

1. Načela

Namen programa zmanjševanja emisij je omogočiti upravljavcu, da zmanjša emisije na druge načine, kakor bi jih zmanjšal z uporabo mejnih emisijskih vrednosti. Upravljavec lahko v ta namen uporabi kakršen koli program zmanjševanja emisij, pripravljen posebej za njegov obrat, pod pogojem, da se doseže enakovredno zmanjšanje emisij. Države članice skladno s členom 11 poročajo Komisiji o napredku pri doseganju enakega zmanjšanja emisij, vključno z izkušnjami pri izvajanju programa zmanjševanja emisij.

2. Praksa

Pri nanašanju premaznih sredstev, lakov, lepila ali črnila se lahko uporabi spodaj navedeni program. Če je spodaj navedena metoda neprimerna, lahko pristojni organ dovoli upravljavcu, da izvede kakršen koli nadomestni program izjem, za katerega se prepriča, da izpolnjuje tu navedena načela. Pri oblikovanju programa se upoštevajo naslednje točke:

- (i) če se nadomestki, ki vsebujejo malo topil ali jih ne vsebujejo, še vedno razvijajo, je treba upravljavcu podaljšati rok za izvedbo načrtov za zmanjševanje emisij;
- (ii) referenčna točka za zmanjševanje emisij naj bi bila čim bližje emisijam, ki bi nastale, če se ne bi izvajali nikakršni ukrepi za zmanjševanje emisij.

Naslednji program se uporablja za obrate, za katere je mogoče oceniti stalen delež trdnih snovi v izdelku in ga uporabiti za določitev referenčne točke za zmanjševanje emisij:

- (i) upravljavec predloži načrt za zmanjševanje emisij, ki vključuje predvsem zmanjšanje povprečnega deleža topila v celotnem vnosu in/ali večjo učinkovitost pri uporabi trdnih snovi za zmanjšanje skupne emisije iz obrata na določeni odstotek referenčnih letnih emisij, to je do ciljne emisije. To mora storiti v naslednjem časovnem okviru:

Časovno obdobje		Obstoječi obrati
Največje dovoljene skupne letne emisije	Novi obrati	
do 31.10.2001	do 31.10.2004	ciljna emisija × 1,5
do 31.10.2005	do 31.10.2007	ciljna emisija

- (ii) Referenčna letna emisija se izračuna na naslednji način:

- (a) Določi se skupna masa trdnih snovi v količini premaznega sredstva in/ali črnila, laka ali lepila, porabljenega v enem letu. Trdne snovi so vse snovi v premaznih sredstvih, črnilu, lakih in lepilih, ki se strdijo, ko izhlapi voda ali hlapne organske spojine.
- (b) Referenčne letne emisije se izračunajo tako, da se masa, določena v točki (a), pomnoži z ustreznim faktorjem iz spodnje tabele. Pristojni organi lahko te faktorje prilagodijo, da lahko posamezni obrati prikažejo dokazano večjo učinkovitost pri uporabi trdnih snovi.

Dejavnost	Faktor iz (ii)(b)
Globoki tisk, fleksotisk; plastificiranje kot del tiskanja; lakiranje kot del tiskanja; premazovanje lesa; barvanje in impregniranje tekstilij, tkanin, folij ali papirja; nanašanje lepila	4
Površinska zaščita kovinskih kolobarjev; ličenje vozil	3
Premazovanje površin, ki so v stiku s hrano; površinska zaščita v letalstvu/aeronavtiki	2,33
Druga površinska zaščita in rotacijski sitotisk	1,5

- (c) Ciljna emisija je enaka zmnožku referenčne letne emisije in odstotka, ki je enak:
 - (vrednosti nezajetih emisij + 15) za obrate iz točke 6 in na spodnje območje pragov iz točk 8 in 10 Priloge IIA,

▼**B**

— (vrednosti nezajetih emisij + 5) za vse druge obrate.

- (d) Zahteve so izpolnjene, če je dejanska emisija topil, določena na podlagi načrta ravnanja s topili, manjša ali enaka ciljni emisiji.

PRILOGA III

NAČRT RAVNANJA S TOPILI

1. Uvod

Ta priloga vsebuje smernice za izvajanje načrta ravnanja s topili. Opredeljuje načela, po katerih se ravna (točka 2), ter navaja okvir za masno bilanco (točka 3) in zahteve za preverjanje skladnosti (točka 4).

2. Načela

Načrt ravnanja s topili je namenjen:

- (i) preverjanju skladnosti, kot je določeno v členu 9(1);
- (ii) določanju možnosti zmanjševanja emisij v prihodnosti;
- (iii) omogočanju obveščanja javnosti o porabi topil, emisijah topil in skladnosti z direktivo.

3. Definicije

Naslednje definicije zagotavljajo okvir za določanje masne bilance.

Vnos organskih topil (I):

- I1 Količina organskih topil ali njihova količina v kupljenih pripravkih, ki se uporabijo kot surovina v procesu v časovnem obdobju, za katero se računa masna bilanca.
- I2 Količina organskih topil ali njihova količina v pripravkih, ki se regenerirajo in ponovno uporabijo v procesu kot topilo. (Reciklirano topilo se šteje vsakokrat, ko je uporabljeno za izvajanje dejavnosti.)

Količina izhajajočih organskih topil (O):

- O1 Emisije v odpadnih plinih.
- O2 Organska topila, izgubljena v vodi; če je treba, se pri izračunavanju O5 upošteva čiščenje odpadne vode.
- O3 Količina organskih topil, ki ostane v izdelkih kot nečistoča ali ostanek.
- O4 Nezajete emisije organskih topil v zrak. To vključuje osnovno prezračevanje prostorov, kjer zrak izhaja v zunanje okolje skozi okna, vrata, zračnike in podobne odprtine.
- O5 Organska topila in/ali organske spojine, izgubljene zaradi kemičnih ali fizikalnih reakcij (skupaj s tistimi, ki se uničijo, npr. s sežigom ali kakim drugim načinom obdelovanja odpadnih plinov ali odpadnih vod, ali zajejanja, npr. z adsorpcijo, če niso šteti pod O6, O7 ali O8).
- O6 Organska topila v zbranih odpadkih.
- O7 Organska topila ali organska topila v pripravkih, ki se prodajo ali so namenjeni prodaji kot izdelek s tržno vrednostjo.
- O8 Organska topila v pripravkih, regeneriranih za ponovno uporabo, vendar ne kot surovina v procesu, če niso šteta pod O7.
- O9 Organska topila, izpuščena na druge načine.

4. Smernice za uporabo načrta ravnanja s topili pri preverjanju skladnosti

Način uporabe načrta ravnanja s topili določa posamezna zahteva, ki se bo preverjala:

- (i) Preverjanje skladnosti z možnostjo zmanjševanja iz Priloge IIB, tako da se uporabi mejna vrednost skupne emisije, izražena kot emisija topil na enoto izdelka, ali kako drugače, kot je določeno v Prilogi IIA.
 - (a) Za vse dejavnosti, ki uporabljajo Prilogo IIB, naj bi se načrt ravnanja s topili pripravil vsako leto, da se določi poraba (C). Ta se lahko izračuna po naslednji enačbi:

$$C = I1 - O8$$

Hkrati naj bi se določile trdne snovi, uporabljene v premaznih sredstvih, da se vsako leto izračunata referenčna letna emisija in ciljna emisija.

- (b) Za ocenjevanje skladnosti z uporabo mejne vrednosti skupne emisije, izražene kot emisija topil na enoto izdelka, ali kako drugače, kot je določeno v Prilogi IIA, naj bi se vsako leto pripravil načrt ravnanja s topili, da se določijo emisije (E). Te se lahko izračunajo po naslednji enačbi:

$$E = F + O1$$

▼ **B**

F pomeni nezajete emisije, kot so opredeljene v razdelku (ii)(a). Vrednost emisije naj bi se nato delila z ustreznim parametrom izdelka.

- (c) Za ocenjevanje skladnosti z zahtevami iz člena 5(5)(b)(ii), naj bi se vsako leto pripravil načrt ravnanja s topili, da se določijo skupne emisije iz vseh omenjenih dejavnosti. Ta vrednost naj bi se nato primerjala s skupnimi emisijami, ki bi nastale, če bi vsaka dejavnost posebej izpolnjevala zahteve iz Priloge II.
- (ii) Določanje nezajetih emisij za primerjavo z vrednostmi nezajetih emisij iz Priloge IIA:

(a) *Metodologija*

Nezajete emisije se lahko izračunajo po naslednji enačbi:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

ali

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Ta količina se lahko določi z neposrednim merjenjem količin, izračuna pa se lahko tudi drugače, na primer z upoštevanjem učinkovitosti procesa pri zajemanju.

Vrednost nezajetih emisij je izražena kot delež vnosa, ki se lahko izračuna po naslednji enačbi:

$$I = I1 + I2$$

(b) *Pogostnost*

Nezajete emisije se lahko določijo s kratko, vendar obsežno vrsto meritev. Dokler se ne spremeni oprema, jih ni treba ponovno določati.